

Життя без бар'єрів: слухачка Автошколи для осіб з інвалідністю отримала посвідчення водія

Українська парачемпіонка з фехтування на кріслі колісному Надія Дьолог успішно склала практичний іспит у сервісному центрі МВС та отримала посвідчення водія категорії «В».

Жінка стала однією із перших слухачок Автошколи для осіб з інвалідністю та проходила навчання на базі Львівського державного університету внутрішніх справ.

Надія Дьолог родом із Закарпаття. У дитинстві вона отримала важку травму хребта й відтоді пересувається на кріслі колісному. У 25 років переїхала до Ужгорода. Там спершу займалася паверліфтингом, а у 2015-му відкрила для себе фехтування.

Нині вона є призеркою багатьох всеукраїнських та міжнародних змагань. Останнє її досягнення – срібна медаль на Чемпіонаті світу з фехтування на кріслі колісному, що відбувся цього року на початку жовтня в Італії.

Окрім захоплення спортом, Надія Дьолог активно опікується питанням безбар'єрності. Жінка прагне, аби всі українські міста стали доступними для людей з інвалідністю.

Однією із важливих цілей для Надії було навчитися самостійно керувати автомобілем. Адже для тренувань їй доводиться часто їздити на далекі відстані з важким спорядженням.

Аби досягнути мети, жінка розпочала навчання в Автошколі для осіб з інвалідністю у Львові. Теоретичний етап вона проходила онлайн та успішно склала іспит у сервісному центрі МВС. Наступним був практичний курс із кермування.

Нещодавно жінка успішно склала іспит й одержала водійське посвідчення, про яке так довго мріяла.

«У своєму місті я не мала змоги нав-

чатися на автомобілі із ручним управлінням. Тож дуже зраділа, дізнавшись про Автошколу у Львові. Теоретичний курс змогла пройти віддалено, оскільки тоді перебувала за кордоном. Я спортсменка, тому потрібно часто їздити на тренувальні збори до інших країн, і без автомобіля обійтися неможливо. Він дає комфорт та свободу у пересуванні. Хоча під час іспиту я дуже хвилювалася, але загалом почувалася впевнено за кермом завдяки попередньому навчанню та підтримці інструкторів», – відзначила Надія Дьолог.

Під час брифінгу для представників медіа ректор ЛьвДУВС Роман Блугта підкреслив: «Цей проєкт є дуже потрібною, вдалою і вчасною ініціативою Першої леді Олени Зеленської та спрямований на створення інклюзивного

середовища для осіб з інвалідністю. Наразі в Автошколі на базі Львівського державного університету внутрішніх справ навчається 8 слухачів. Наші викладачі постійно вдосконалюються, аби зробити процес підготовки якомога якіснішим, проходять тренінги із комунікації та профільні курси. Я певен, що попит на суспільну послугу, яку ми забезпечуємо, зростатиме й надалі».

Начальник Регіонального сервісного центру Головного сервісного центру МВС у Львівській, Івано-Франківській та Закарпатській областях Павло Яцина зазначив: «Перед складанням іспиту особа реєструється через спеціальний термінал. Після цього разом з інструктором виконує практичну частину за кермом. Й у разі успішного складання іспиту із мінімумом допустимих помилок – отримує водійське посвідчення».

Нагадаємо, що у Львові Автошкола для осіб з інвалідністю діє за адресою: вул. М. Кривоноса, 1.

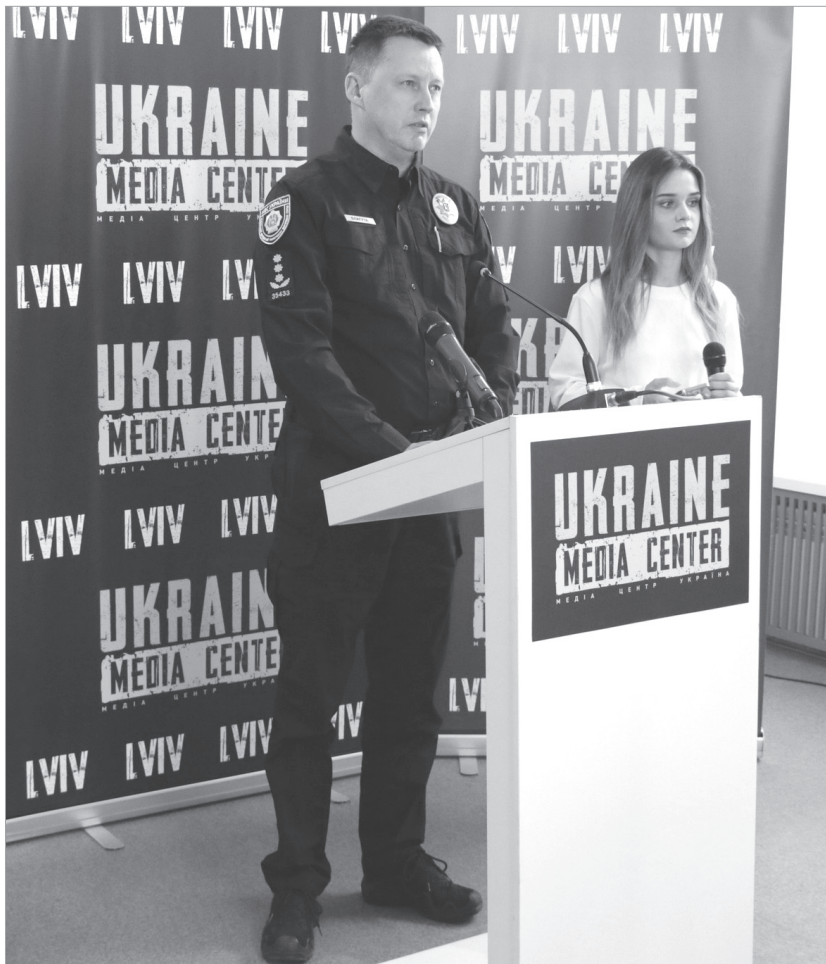
Аби долучитися до проєкту, звертайтеся за телефоном – 067-712-61-81.

За матеріалами відділу зв'язків з громадськістю ЛьвДУВС, світлина Юлії Бундз

Об'єднуємо зусилля у боротьбі проти «сучасного рабства»

Львівський державний університет внутрішніх справ став співрозробником симуляційної вправи з протидії торгівлі людьми. Про це повідомив ректор ЛьвДУВС Роман Благута під час брифінгу у Медіа-центрі «Україна» у Львові.

«Науково-педагогічні працівники нашого вишу спільно із координатором проєктів ОБСЄ, Міжнародною організацією з міграції та представниками правоохоронних органів розробили симуляційну вправу з протидії торгівлі людьми. Така програма вже пройшла апробацію та була частково впроваджена в освітній процес для підготовки майбутніх психологів, правоохоронців і правників», – підкреслив очільник ЛьвДУВС.

На Львівщині провели спільні навчання представників соціальної сфери, правоохоронних структур, інспекторів праці та неурядових організацій. Всі учасники тренінгу пройшли симуляційні вправи.

«Вони навчалися співпрацювати разом для того, аби надавати весь спектр необхідної допомоги постраждалим від торгівлі людьми, а також правильно фіксувати та розслідувати такі злочини», – зазначила координаторка проєктів у сфері «Безпека людини» ОБСЄ Лілія Грудко.

Такі симуляційні вправи відбувалися

щотижня. Загалом навчання пройшли більше сотні учасників із 12-ти областей.

Представник офісу Генерального прокурора України Андрій Шахов під час брифінгу зауважив, що за даними ООН торгівля людьми займає третє місце у світі за прибутковістю. «Ті, хто займається таким нелегальним «бізнесом», дуже часто є добрими психологами й можуть скористатися уразливим станом людини», – наголосив Андрій Шахов.

Водночас директор Департаменту з питань праці України Володимир Гончарук підкреслив, що у ситуації, коли відносини між працівником та роботодавцем належно не оформлені, ризик потрапити у трудову експлуатацію зростає в рази.

Більше інформації про те, як вберегтися від «сучасного рабства», – у чат-боті «Залишайся в безпеці», що доступний за цим QR-кодом. Нагадаємо, що ресурс було розроблено Львівським державним університетом внутрішніх справ спільно з ОБСЄ.

В Україні також діє безкоштовна Національна гаряча лінія з протидії торгівлі людьми та консультування мігрантів, за телефонами: **527 або 0-800-505-501-527** (щодня з 8:00 по 20:00).

Галина Лемішко, світлина авторки

ІСТОРИЧНІ ПОСТАТІ УКРАЇНИ

«...Дуже зміцнів, панує абсолютно та має найвищу любов серед народу, – злого про нього я не чув ані слова», –
львівський єпископ
Йосиф Шумлянський

Визнаний полководець та захисник держави, чиє гетьманство припало на буремні часи Козаччини – період Руїни. Попри перебування в епіцентрі боротьби між Річчю Посполитою, Османською імперією та московитами, він рішуче відстоював національні інтереси українського народу.

Народився Петро Дорошенко 1627-го року у Чигирині, що на Черкащині. Його батько Дорофій служив полковником реєстрового козацтва, а мати походила зі старовинного роду Тарасенків.

Петрів дід Михайло свого часу теж гетьманував. Його вважали легендарним воїном, соратником Конашевича-Сагайдачного та засновником козацької старшинської династії Дорошенків.

Хорошу освіту Петро здобув іще змалку, вільно розмовляв латиною, польською та іншими іноземними мовами, був чудовим оратором. У віці 15–16 років почав нести військову службу, беручи участь у багатьох походах за-

Петро Дорошенко

порожців. Тоді й познайомився із чигиринським сотником, майбутнім гетьманом козаків, Богданом Хмельницьким, у якого й переймав військову майстерність. Історики припускають, що Дорошенко навіть був джурою Хмельницького – допомагав носити зброю та доглядав за конем.

Перш ніж стати одноосібним гетьманом, Петро Дорошенко сам був сотником Чернігівського полку, а потім приєднався до Зборівського реєстру як гарматний писар. Відзначившись у численних битвах, у квітні 1655-го був призначений наказним полковником Прилуцького полку, а через п'ять років – рідного Чигиринського. Крім того, виконував обов'язки генерального осавула та обозного.

Гетьманом Війська Запорізького його обрали у серпні 1665-го року на старшинській раді. Чи не вперше в історії ранньомодерної України козаки присягнули «залишатися у повній відданості та послушності своєму гетьманові». Тож не дивно, що часто повноваження Дорошенка серед еліти порівнювали із монархічними.

За період свого правління він розгорнув масштабну зовнішньополітичну діяльність задля об'єднання Лівो-

бережної та Правобережної України.

Крім того, Петро Дорошенко провів низку внутрішніх реформ: створив постійне 20-тисячне військо із найманих частин, встановив на кордоні держави нову митну лінію, провів політику колонізації незаселених територій.

Після підписання у 1667-му році між

московією та Польщею Андрусівського перемир'я, умови якого нехтували українськими інтересами, гетьман вирішив укласти військовий союз із Кримським ханством та перейти під його протекторат.

Узагалі, підписуючи будь-яку угоду або договір, він діяв суто для України, даючи відсіч порушенням та сваволі тодішніх правителів.

Ціною великих зусиль 1668-го року Петро Дорошенко скликав загальнонаціональну раду для обрання гетьмана «обох сторін» Дніпра, яким він сам і став невдовзі. У листі до Яна Собеського Дорошенко писав, що «...усе Військо і Задніпровські обидві сторони під єдиним регіментом у послушності стали мені належати».

Прикметно, що саме Петро Дорошенко найпослідовніше провадив політику на відновлення єдності Козацької держави.

Хоча восени 1675-го певні обставини змусили його скласти гетьманські клейноди та зійти з політичної арени, правління Дорошенка дало новий поштовх у національно-визвольній боротьбі та поверненні суверенітету України.

За новітніми історичними
нарисами

Цьогоріч у Львові відбувся 30-й ювілейний BookForum. Провідна тема літературного фестивалю – «Перепис майбутнього». У рамках форуму було проведено понад 150 презентацій, дискусій та лекцій, де автори обговорювали російсько-українську війну та своє бачення того, яким має бути майбутнє України після перемоги. До речі, відеозаписи подій можете переглянути за QR-кодом.

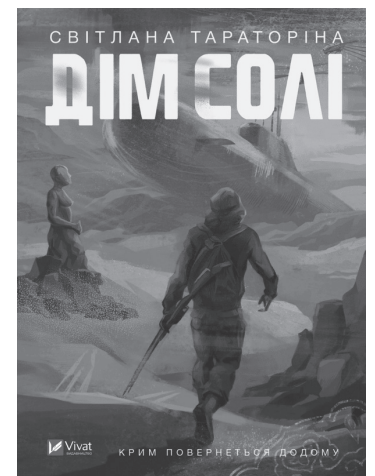
Ми підготували для вас добірку цікавих та важливих книжок, які були представлені на цьогорічному Форумі видавців. Бажаємо приємного читання!

«Дім Солі» Світлана Тараторіна

Роман вийшов навесні у видавництві «Віват». Це фентезі, засноване на основі міфології Криму. Авторка народилася на півострові й в одному зі своїх інтерв'ю зазначила, що ця історія є переосмисленням його анексії в 2014-му році. Через художній твір Світлана Тараторіна намагається повернути Криму його історію та відкрити її для світу.

Це захопливий фантастичний постапокаліптичний роман, події якого відбуваються на півострові Кіммерик, прототипом якого якраз і є Крим. Внаслідок техногенної катастрофи нез'ясованого характеру його квітуча територія перетворилася на попіл. Там залишилися жити лише «засолені», серед яких головний герой – Талавір. На їхні плечі лягає головне завдання – знайти себе та свою справжню історію.

Це роман про віднайдення власного минулого, пошуки коріння та необхідність озирнутися на все те, що залишилося позаду.

Що почитати? Книжкові новинки цьогорічного Форуму видавців

«Дзвінка. Українка, народжена в СРСР» Ніна Кур'ята

Це книжка про те, як українка намагалася зберегти свою ідентичність в останні роки існування СРСР та у перший період незалежності України. Головна героїня народилася на Півдні і повною мірою відчула на собі увесь вплив радянської пропаганди. Згодом Дзвінка переїжджає до Одеси й мусить зберігати ідентичність у зросійщеному середовищі. А в Києві та на заході України має доводити, що вона – така сама українка, як і ті, хто народився по інший бік Збруча. Створити та втримати власну ідентичність героїні допомагає її сім'я.

У цій книзі авторка руйнує нав'язані російською пропагандою стереотипи про український Південь. Як зазначила письменниця Євгенія Кузнєцова, «це історія дорослішання цілої країни, яка після сотень років оніміння приходить до тями».

«Я перетворююсь... Щоденник окупації. Вибрані вірші» Володимир Вакуленко-К.

Володимир Вакуленко-К. – український письменник родом із Харківщини, який загинув від рук російських загарбників під час повномасштабного вторгнення.

Від перших днів окупації Ізюма та його рідного села Капітолівки він записував свої почуття у щоденник. За день до викрадення російськими бойовиками Володимир приховав записник під вишнею на своєму подвір'ї, заповнивши батькові: «Коли наші прийдуть – віддаси».

Автор подає свої роздуми про те, як воно – жити в окупації; якими стають люди; що відкривається перед очима та в серці.

До книжки увійшли тексти щоденника окупації, вибрана поезія Володимира Вакуленка-К. для дітей і дорослих, а також історії від друзів та колег, що занурять у хроніку перших місяців повномасштабної війни росії проти України.

«Мова-меч. Як говорила радянська імперія» Євгенія Кузнєцова

Ця книжка про мову, якою ми розмовляємо, про її роль та наші з нею стосунки. Авторка намагається дати відповіді на запитання, чому і зараз є люди, яким соромно розмовляти мовою власних батьків; чому ми соромимось діалектів; чому недооцінюємо значення мови і чому вона часто стає предметом для суперечок.

«Мова-меч» у ста невеликих розділах описує мовну реальність СРСР. Книжку можна починати читати з будь-якої частини. Це науково-популярне видання для широкого кола читачів про мовні стосунки на тлі радянського періоду.

Як говорить авторка, її книжка – це не заклик озброюватись мовою, як мечем. Вона описує те, як в радянському союзі мечем стало російське слово. А рідна для нас українська мова у боротьбі з імперіями була і залишається щитом.

«Наше. Спільне. Як зберегти в собі людину під час і після війни» Таня Касьян

З одного боку ця книжка – про минуле. Адже це збірка історій людей (відомих та неpubлічних), які пережили війну. Окрім того, авторка розповідає і про власний досвід. Згадує, яким був 2014-й рік для її рідного Маріуполя, та описує свою тривожність на початку лютого 2022-го року, розмови з психотерапевтом, ветераном АТО.

З іншого боку всі історії, представлені у цій книжці, спрямовані на майбутнє. Герої намагаються осмислити реальність, у якій ми живемо, та виклики, до яких маємо бути готовими.

Як ми можемо підготувати себе і країну до збільшення кількості людей з інвалідністю; яким вектором рухатимемося далі; чи не відступимо від цінностей, за які віддають життя наші люди; як підготуватись до післявоєнного стану; куди може зникати емпатія під час війни, навіть у найчуйніших людей, а також чому ми ніколи не зможемо бути такими, як до 24-го лютого.

Разом з читачем Таня Касьян пройде шлях від першого усвідомлення війни до відповідей на запитання «Як не програти після перемоги?». Бо навіть, коли здається, що світло згасло, варто пам'ятати – воно завжди є всередині нас. І ми точно можемо його зберегти.

Яна Гавришко, за інформацією BookForumLviv та сайтів українських видавництв

День відкритих дверей у ЛьвДУВС – цікаві зустрічі та нові знайомства

У Львівському державному університеті внутрішніх справ укотре відбувся День відкритих дверей. На захід завітали більше сотні вступників із різних куточків нашої держави.

На завершення першокурсниці Інституту права Леся Мандзюк та Соломія Зінчук заспівали пісню «Україна – це ти».

Розпочалася подія із виконання Державного Гімну України.

Присутні вшанували хвилиною мовчання пам'ять Захисників та Захисниць, які віддали життя, обороняючи рідну землю від ворога.

Після цього гості свята переглянули презентаційний відеоролик про ЛьвДУВС.

Звертаючись до молоді, очільник вишу Роман Благута відзначив: «Вдячний, що в умовах ворожої агресії ви

«У сім'ї ми вирішили, що брат стане рятувальником, а я служитиму в поліції. Для досягнення мети вступатиму до Львівського державного університету внутрішніх справ. Напевне, оберу факультет № 1, адже

лівського району Львівщини.

Курсантом ЛьвДУВС також мріє стати Назарій. Хлопець родом із Криму, але через окупацію переїхав з батьками до Львова.

«Україні потрібні ті, хто захи-

У другій частині заходу майбутні вступники та їхні батьки мали змогу побачити показові виступи за участю курсантів ЛьвДУВС.

Після цього юнаки та дівчата оглянули різні локації університету – криміналістичну лабораторію, комп'ютерно-лінгфонний клас, бібліотеку, кабінет інформаційних технологій, а також стрілецький тир.

Майбутні абіту-

обираєте можливість здобувати освіту саме в Україні. Це є гідним виявом вашої громадянської позиції. У післявоєнний період наша держава потребуватиме активних людей, які відбудовуватимуть її, захищатимуть інтереси та дбатимуть про майбутнє. Саме на вихованні такої молоді ми робимо акцент у нашому закладі вищої освіти».

Наступним виступив заступник директора Інституту з підготовки фахівців для підрозділів Національної поліції, заступник відповідального секретаря приймальної комісії ЛьвДУВС Данило Йосифович.

Він детально розповів про структуру університету, напрями підготовки здобувачів і терміни навчання за різними освітніми програмами.

Присутні мали змогу поставити Данилові Йосифовичу свої запитання щодо вступу та особливостей навчання у ЛьвДУВС.

Талановиті вихованці університету підготували творчі номери. Студентка 4-го курсу Інституту права Юлія Щирба виконала пісню «Незламна». А курсантка 2-го курсу факультету № 1 Вікторія Воробель виступила із композицією «Люди».

рієнти поділилися планами щодо вибору професії та розповіли про підготовку до навчання.

сфера криміналістики та розслідувань мені дуже імпонує», – розповіла 16-річна Яна зі Ско-

щатиме державу, наводитиме лад, буде підтримувати порядок у суспільстві. Професія поліцейського є дуже важливою, особливо тепер – в умовах сучасної війни. Я ще не визначився, на який саме факультет вступатиму, але вже посилено готуюся до іспитів, тренуюся та загартовуюся», – зазначив юнак.

Бажаємо нашим абітурієнтам та абітурієнткам успіхів та наснаги у виборі майбутнього фаху!

Ганна Бенедюк,
світлини Галини Лемішко